

Bożena Zboina, Justyna Kowalik

Recenzja artykułu "Pozyskać zaufanie pacjenta"

Acta Scientifica Academiae Ostroviensis nr 31, 181-182

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Bożena Zboina¹, Justyna Kowalik²

RECENZJA ARTYKUŁU „POZYSKAĆ ZAUFANIE PACJENTA”³ („Magazyn Pielęgniarki i Położnej” nr 11/2007)

W czasopiśmie pod tytułem „Magazyn Pielęgniarki i Położnej” zamieszcza się artykuły głównie dla pielęgniarek, ale warto by do niektórych sięgnęły osoby nie związane zawodowo z medycyną, gdyż sprawy w nich poruszane dotyczą najczęściej ich samych i sytuacji w jakich się znaleźli. Przykładem takiego artykułu jest recenzowana praca Pani Beaty Bąk. Autorka jest mgr pielęgniarstwa i pracuje jako starsza położna w Oddziale Ginekologii Onkologicznej w Świętokrzyskim Centrum Onkologii w Kielcach.

W listopadowym numerze tego miesięcznika przedstawiono problem chorych poddanych chemioterapii, leczenie bólu u osób z nowotworami oraz czym dla pielęgniarki jest śmierć pacjenta, który był tak bliski jej osobie. Szczególnie zainteresował mnie artykuł „Pozyskać zaufanie pacjenta”. Autorka poruszyła bardzo ważne zagadnienie zarówno dla samego pacjenta jak i dla osób opiekujących się nim. Artykuł przedstawia w jaki sposób należy rozmawiać z chorym i jak osoba umierająca przekazuje nam informacje o zbliżającej się śmierci. Autorka zgodnie z założeniami tematycznymi ukazuje nam wiele przykładów jak pacjent wyraża swoje przeżycia.

Bardzo ważnym elementem tego artykułu jest ukazanie w jaki sposób nieświadomie możemy pogłębić izolację chorego od otoczenia. Niestety choroba wpływa negatywnie na komunikaty wysyłane przez pacjenta, a prawidłowe relacje międzyludzkie są kluczem do zrozumienia sytuacji pacjenta. Zarówno rodzina jak i personel pielęgniarki mogą źle odebrać wysyłane sygnały przez pacjenta, nie wysłuchać go do końca, a co za tym idzie pogłębić osamotnienie chorego. Bardzo trafne jest stwierdzenie, że choremu nie tylko jest potrzebna profesjonalna opieka pielęgniarska, ale również należy zadbać o zaspokajanie potrzeb psychicznych i duchowych.

¹ Katedra Pielęgniarstwa i Zdrowia Publicznego WSBiP w Ostrowcu Świętokrzyskim

² studentka III roku Kierunku Pielęgniarstwo WSBiP w Ostrowcu Świętokrzyskim

³ praca powstała w ramach samokształcenia z przedmiotu „Opieka paliatywna”, prowadzący przedmiot dr Bożena Zboina.

Autorka wspomina, że niekiedy pacjent planuje termin swojej śmierci. Zgadza się z tym, że osoby umierające oczekują przyjscia rodziny i najbliższych, aby się z nimi pożegnać. Nowością jest dla mnie stwierdzenie, że pacjent pragnie umrzeć w samotności i chce oszczędzić cierpienie osobom, które kocha.

W końcowej części artykułu autorka przedstawia kilka wskazówek, jak należy słuchać chorego i odpowiadać na trudne pytania. Rady te nie tylko potrzebne są pielęgniarkom, ale również rodzinie chorego, aby dokładnie słuchała chorego, umiała rozpoznać objawy zbliżającej się śmierci i akceptowała w pełni słowa pacjenta bez żadnych sporów.

Reasumując, Pani Beata Bąk przedstawia nam zarówno świat od strony osoby chorej jak również zwraca uwagę na opiekę przez personel pielęgniarki i rodzinę chorego. Wiele osób stykających się ze śmiercią zadaje sobie pytanie „jak pomóc”, „jak zapewnić godne umieranie i jak przygotować rodzinę oraz jak wyjaśnić rodzinie postępowanie z chorym”. Na te pytania Pani Beata Bąk stara się udzielić odpowiedzi.